

Odpis.

NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.
/Sztab Generalny/
Oddział II / B. Ew./
Ew./2 Nr.Szt.Gen.1462611

REFERAT WOJSKOWO-INFORMACYJNY

z dn.3 listopada 1919.

N I E M C Y .

Sytuacja wewnętrzna:

Wyczerpanie gospodarcze kraju i rozprężenie polityczne, spowodowane przegraną wojną zakończoną rewolucją w całych Niemczech, daje obecnemu rządowi olbrzymie zadanie pokonania trudności, wynikających z 1/ potrzeby spiesznej i gruntownej przebudowy życia gospodarczego, 2/ ciężarów, wynikających dla Niemców na podstawie traktatu pokojowego, 3/ zaostrzonej społecznej walki klas i walki o władzę, której ilustracją może służyć ostatnie przesilenie gabinetowe w pierwszej połowie października, zakończone wejściem do gabinetu demokratów /w mniejszości/.

Mimo tych trudności wydaje się, że rząd niemiecki nie tylko potrafił opanować sytuację wewnątrz kraju i posiadać egzekutywę, co mu ułatwiło do pewnego stopnia poczucie prawa i obowiązku narodu niemieckiego, lecz prowadzi zarazem na szeroką skalę politykę zewnętrzną, polegającą na dążeniu całkowitego opanowania Rosji i stworzenia z niej wiernego sojusznika, aby mógł krzyżować plany innych państw w ich polityce na wschodzie.

Całkowitego poparcia jednak w masach rząd nie posiada z powodu walk i agitacji partyjnych.

Prócz konstytuancy rząd ma po swojej stronie dwie grupy: 1/ liberalną inteligencję, będącą pod wpływem żydów, która popiera rząd wobec antyżydowskiej polityki prawicy; stronnictwa centrum i socjalnej demokracji.

Najpotężniejszy czynnik, zwalczający rząd stanowi prawica ideowa, spadkobierczyni prax świetnej przeszłości monarchistycznych Niemiec. Za nią więc stoi całe oficerstwo, cała prawie inteligencja młodzieży, klasy posiadające wielki przemysł i ziemiaństwo, urzędnicy wyższych stanowisk, w dużej mierze chłopcy i znaczna część inteligencji, t.z. wolnych zawodów. Głosząc protest przeciwko traktatowi pokojowemu i obaleniu potęgi Niemiec, czerpie prawica swoją siłę w trudnościach, które ma do zwalczania rząd, a wynikające nie z jego winy, a z ogólnej sytuacji gospodarczej. Plan działania prawicy polega na: wprowadzeniu dyktatury wojskowej, jako przejściowego stanu do restytucji monarchji. Taktyka jej polega na opanowaniu wojska, dzięki oparciu na oficerach i podoficerach, zorganizowaniu młodzieży w organizacjach o typie dawnych "schützenvereine", które noszą dziś niewinną nazwę stowarzyszeń turystycznych, przez bezwzględnie prowadzoną agitację antysemitką, zwołującą na żydów i jakoby znajdujących się pod ich wpływem socjalistów; całą winę za jłeską przegraną wojny. Lewica: komuniści i socjaliści niezależni zwalczają rząd w kierunku wręcz przeciwnym, dążąc do ustanowienia dyktatury proletariatu, lecz zdaje się, że na zamach stanu partja ta nie zdecyduje się, czy to ze względu na to, że przewrót komunistyczny mógłby się skończyć w ten sam sposób, jak i na Węgrzech, t.j. ostatecznem uzależnieniem Niemców, czy to zdając sobie sprawę, że w razie czynnych wystąpień rząd będzie miał poparcie również i partji prawicowych, które będą wołały ocalić zwalczany przez nie rząd, by go później obalić na swoją korzyść, niż dopuścić do władzy komunistów.

Sytuacja militarna:

Przekształcenie armji w formację Obrony Rzeczy /Reichswehr/ dobiega końca. Rozkazem pruskiego ministra wojny, Reinhardta z 30 IX. wszystkie jednostki starej pruskiej armji jako takowe zostają roz-

wiązane i wcielone do " Reichswehr ". Wykonanie tego rozkazu pozostaje jedynie kwestją najkrótszego czasu.

Na Śląsku Górnym koncentrują się wciąż jeszcze jednostki, noszące starą nazwę. Wojska z Kurlandji również są przekształcone w nowe formacje Obrony Rzeszy, lecz dwtwo VI. zap. korp., jak się wydaje, operuje dotychczas starymi nazwami.

Całe Niemcy podzielone są na 4 " Reichswehrgruppenkommando ": I. Berlin /grupa Luettwitz/, II. Cassel, III. Szczecin, IV. Monachjum, oraz dwa " Reichswehrkommando ": Saksońskie i Württemberskie /patrz załączony szkic/, którym to 6 dowództwom podlegają wojska Rzeszy Niemieckiej. Naczelne Dowództwo spoczywa w rękach Reichswehrministeriuma.

Podziały dalsze na Wehrkreis'y nie jest jeszcze dokładnie zbadany. Szczególnie brak wiadomości względem stosunku tych nowych Wehrkreis'ów do okrętów korpusów b. armji.

Wszystkie wyższe sztaby starej armji likwidują się.

Od dn. 1 października, jak to już było podawane, rozwiązuje się Sztab Generalny w Berlinie.

Od dn. 20. października rozwiązuje się w Kommandostelle Kolberg, agendy obejmujące Reichswehr Ministerjum.

Od tegoż dnia likwiduje się Armie Ober Kmdo Nord dwtwo nadp. delegującymi mu wojskami przechodzi do Reichswehrgruppenkommando III w Szczecinie.

Dwtwo VI. A. K. /Wrocław/ i V. A. K. /były poznański, obecnie Głogowo/ podporządkowane zostaje Reichswehrgruppenkommando I /Berlin/ wynikałoby z tego, że i Armie Ober Kmdo Süd we Wrocławiu zostało również rozwiązane.

Traktat pokojowy nakazuje zredukowanie armji niemieckiej początkowo do 200.000 ludzi, a po 3 miesiącach do 100.000.

W myśl wykonania tego warunku opracowało niemieckie Ministerjum Wojny plan zmniejszenia stanu liczebnego armji do podanej cyfry, lecz nie skonstatowano jeszcze, by przystąpiono do wprowadzenia w życie tego planu. Niemcy obecnie wciąż jeszcze posiadają pod bronią do 600.000 ludzi i dążeniem Niemców jest przekonać Koalicję o niewykonalności planu zredukowania armji i uzyskać od niej prawo trzymania pod bronią minimum 200.000 ludzi podczas pokoju.

W ostatnich czasach daje się zauważyć zmniejszanie się nie stanu liczebnego armji, lecz ilością R. w. bryg., co poniekąd może robić wrażenie, iż Niemcy redukują i stan liczebny.

Zmniejszanie ilości brygad odbywa się w ten sposób, że dwie brygady, uformowane z dywizji jednego korpusu b. armji utworzą tylko jedną R. w. brygadę, która otrzyma numer oznaczony rzymską cyfrą i odpowiadający numerowi korpusu, który wystawił dane brygady.

Skonstatowano, iż Reichswehrgruppenkommando I będzie się składać z następujących brygad, oznaczonych rzymską cyfrą:

- 1/ R. w. bryg. III: sformowana z 3. i 30. R. w. Br.
- 2/ " " IV. " 4. i 25. " "
- 3/ " " XV. " 15. 26. i 34. R. w. br.
- 4/ " " XVI. " 16. i 38. R. w. br.
- 5/ " " V. " 5. 27. i 39 R. w. br.
- 6/ " " VI. " 6 i 29 " "
- 7/ " " VIII. " 8 i 32 " "

2. i 3. Marine Brigade zostaną pod bezpośredniem dwtwem R. w. br. Kmdo I jako " Gruppentruppen ".

Dyslokacja wojsk niemieckich na froncie przeciwpolskim oraz w głębi Niemiec - uwidoczniła na załączonym szkicu.

Wojska niemieckie na całym froncie przeciwpolskim ugrupowane są mniej więcej równomiernie.

Silniej obsadzone są Prusy Wschodnie i Śląsk, który już wskutek konfiguracji granic w postaci wydłużonej od nogi wymaga podwójnej ilości wojsk. Następnie od 5-ciu do 6-ciu brygad są skoncentrowane w okolicach Berlina i mogą być uważane za rezerwę Reichswehrministra, która może być użyta w razie potrzeby do zasilenia frontu, lub ewent. do stłumienia rozruchów wewnątrz kraju.

Na szczególną uwagę zasługują obecnie Prusy Wschodnie. Po ich odcięciu od reszty Niemiec, wskutek obsadzenia Prus Zachodnich przez wojska polskie, pozostaje tam do 6 R. w. br., t. j. około 30.000 ludzi. Wojska niemieckie w Kurlandji /ok. 35.000 ludzi/ w razie ewakuacji tej prowincji będą musiały cofać się przez Prusy Wschodnie, gdzie część ich może pozostać i prawdopodobnie zostawić

one tam duży materiał wojenny, aby w razie mobilizacji nie przewozić broni z Niemiec do Prus jedyną drogą, która pozostanie, t.j. morzem.

Liczyć się więc trzeba z faktem, że na północnej granicy Polski nawet po obsadzeniu Prus przez Polaków, Niemcy mogą skoncentrować do 80,000 ludzi dobrze uzbrojonych.

Za zgodność odpisu: